

Re-thinking Healthcare

De plek van Reiki in de gezondheidszorg

Verslag en workshopprogramma van

15 november 2018

&

Vragen en verlangens voor verder onderzoek

Inleiding:

Het verslag wat voor je ligt is een co-creatie van de deelnemers die aan de workshop van 15 november 2018 hebben deelgenomen. We hebben van meerdere deelnemers input gehad op de reflectievragen en deze input integraal in het verslag opgenomen.

Het verslag is als volgt opgebouwd:

- Samenvatting van wat zichtbaar werd tijdens de workshop van 15 november 2018
- Reflectievragen
- Vragen en verlangens voortkomend uit workshop 15 november 2018
- Integrale individuele reflectieverslagen en observatieverslag
- Programma 15 november 2018 Re-thinking Healthcare, de plek van Reiki in de gezondheidszorg

Dank voor deelnemerschap aan:

Rianne, Helma, Antoinette, Josine, Christina, Ingrid, Ella, Petra, Mirjam, Alexandra, Maryse, Robert, Rebecca, Netty, Annemarie, Astrid, Gerrie, Daphne, Nicole.

Karin Tjaberings en Liesbeth van den Brink, begeleiders van de workshop

(Afbeelding op de voorkant: door Ben Haggard)

Samenvatting:

We hebben vanuit social witnessing ervaren dat we bereid zijn om met elkaar het proces in te gaan. We hebben ervaren dat door het luisteren naar elkaar, mee te resoneren in elkaars ervaringen en inzichten, er een gezamenlijk veld ontstaat. Waarbij we door systemische oefening en -veldverkenning mochten kijken naar wat er in het veld van Reiki in de gezondheidszorg speelt en leeft.

We hebben met elkaar veel inzichten mogen ervaren. Momentopnames in het hier en nu, voor wat nu leeft en gezien wil worden. Verbonden met systemen en patronen uit het verleden, verbonden met verlangens voor de toekomst.

Inzichten voor jouzelf als mens, als Reikibeoefenaar, Reikibehandelaar. Inzichten in de verbinding met het grote geheel. Pendelend van ik naar wij.

Waar ben jij dienstbaar, waar is Reiki, Reikibeoefening en Reikibehandeling dienstbaar voor je eigen gezondheidszorg en voor de gezondheidszorg als geheel? Draagt Reiki transformatieve impulsen in zich in het veld van de gezondheidszorg? Hebben wij een rol daarin?

De oogst van ons werken:

uit het Re-thinking healthcare seminar van juni 2018 en de workshop van 15 november jl. waarin we de plek van Reiki in de gezondheidszorg verkend hebben kwam heel duidelijk naar voren hoe ziek het huidige gezondheidszorg systeem is. Het is een systeem wat we met elkaar gecreëerd hebben en waar we allemaal deel van uit maken. Het is een systeem dat middelen en mensen uitput, waarin verantwoordelijkheden niet op de juiste plek liggen en

waarin de cliënt/patiënt zich vaak niet gezien voelt. Consumptie en geld spelen een grote rol. Een systeem waar de burger t.o.v. zijn zorg voor eigen gezondheid een eigen ruimte wil innemen. Wat zichtbaar werd is dat het systeem van gezondheidszorg en gezondheidszorg verschillende entiteiten zijn.

Tegelijkertijd heeft het systeem van gezondheidszorg een geschiedenis met waardevolle elementen die gezien en geëerd willen worden. Een systeem waar vele mensen zich met hart en ziel inzetten naar hun beste kunnen.

Het systeem van gezondheidszorg zoals is het is lijkt niet langer houdbaar en vraagt om een transformatie. Reiki zou een transformatieve impuls kunnen zijn. Maar hoe doen we dat? Het is om te beginnen nodig om te accepteren dat we deel zijn van het systeem en daarmee deel van het probleem. Van daaruit willen we kijken naar onze eigen blinde vlekken en naar patronen in dit systeem die we misschien hebben overgenomen wanneer we in dit veld aan het werk zijn. Daarnaast is het volledig potentieel van Reiki in (de) gezondheidszorg mogelijk veel groter dan waar we ons nu van bewust zijn. In de essentie van Reiki ligt het potentieel besloten maar potentieel kan alleen tot uitdrukking komen wanneer we kiezen wat we willen dienen en door daadwerkelijk bij te dragen.

We hebben uit de reflectieverslagen vragen en ook verlangens gefilterd en als oogst voor toekomstige verkenning in dit verslag opgenomen.

Reflectievragen:

Wat heb je waargenomen? • Waar heeft het je geraakt? • Heeft het iets in je veranderd? • Welke vragen heeft deze dag in je opgeroepen? • Wat zouden we met elkaar verder kunnen onderzoeken?

Vragen en verlangens voortkomend uit workshop 15 november 2018:

- Hoe krijgen we de zorgverzekeringen aan onze kant? Wat als alle complementaire en alternatieve geneeswijze gewoon in het basispakket zitten?
- Hoe bereiken we potentiële patiënten, dus gewoon mensen, buiten onze Reikikring om zelfverantwoordelijkheid te promoten?
- Wat kunnen we doen om alle complementaire en alternatieve zorgverleners te verbinden?
- Hoe kunnen we het systeem op een positieve manier ombuigen (met elkaar te kijken/voelen)
- Wens: graag zou ik samen willen werken met andere Reikibeoefenaars, om zo krachtiger en duidelijker naar buiten te kunnen treden.
- Wat zou er gebeuren als we het systeem van gezondheidszorg niet meer zo ondersteunen. Wat kunnen we dan verwachten, welke ruimte biedt dat.
- Het instituut (systeem van gezondheidszorg) en gezondheidszorg communiceerden totaal niet met elkaar. Reiki is ook gezondheidszorg en valt dus ook onder die noemer.

- Reiki als energie mocht er in beide opstellingen zijn maar was er nu ook echt connectie?
- Wanneer gaan we verder?
- De boosheid en onmacht van de patiënt mag meer aandacht.
- De farmaceutische industrie mag denk ik ook in een opstelling, omdat die in verhouding veel macht heeft.
- Er zou ook een opstelling kunnen komen zonder het systeem van de gezondheidszorg en farmaceutische industrie. ik denk dat deze 2 teveel macht hebben. Het zal interessant zijn om te kijken wat er gebeurt als je ze weglaat.
- Hoe kunnen we de complementaire geneeskunde (bijv. Reiki) in het zorgstelsel laten opnemen?
- Bij het zorgstelsel duidelijk maken hoe belangrijk regulier maar ook complementaire zorg is, dat dit heel goed samen kan, en mensen dan zelf kunnen kiezen en dus zelf de verantwoording nemen.
- N.a.v. de 1^e veldverkenning bleef onduidelijk óf Reiki een plek heeft in de Gezondheidszorg. Ik zou graag onderzoeken wat we als Reikibehandelaars nog te leren hebben voordat we zover zijn.
- Fijn dat er al een verdiepingsworkshop gepland is waarin we de plaats van Reiki in de gezondheidszorg verder kunnen onderzoeken.
- Wat kunnen we doen op het vlak van erkenning?
- Inzicht krijgen/begrip in het feit dat de client/patiënt niet zelf verantwoordelijkheid neemt voor zijn/haar gezondheid. Wat is de geschiedenis van deze afhankelijkheid van het zorgsysteem, en hoe wordt dat nog steeds gevoed door het huidige systeem? Hoe kunnen we uit deze neerwaartse spiraal komen?
- Hoe komt het dat ziekte een verdienmodel is geworden?
- Wat kunnen we concreet doen als Reikibehandelaars?
- Wat kan ik van mijn kant doen om Reiki bekender te maken, aan te bieden in het huidige zorg systeem?
- Zou ik wetenschappelijk onderzoek willen doen naar Reiki als dat nodig is of omdat ik het leuk vind?

- Hoe kunnen we voorkomen dat er van alle groepjes zoals Reiki behandelaren maar ook al die andere behandelaren van andere modaliteiten weer een heel schotjes achtige zorg ontstaat hoe kan het meer een geheel worden en is dit nodig? Krachten bundelen?
- Waar zitten mijn eigen angsten? Weerstand? Heb ik er nog andere emoties bij?
- Wat is liefde gestuurd in mijn wens wat is ego, wat dient het grotere geheel of mijn persoonlijke zelf?
- Ik zou persoonlijk willen onderzoeken of er interesse is van zorgverleners om Reiki eens te ervaren door bijvoorbeeld heel concreet een avond voor artsen, verpleegkundigen, of verwijzers in het algemeen te organiseren.
- Waar ik benieuwd naar zou zijn, is om te werken vanuit een specifieke context / plek. Vanuit vragen van de aanwezige mens(en) of vanuit een gezamenlijk doel dat we met deze groep of het Reiki centrum nastreven - en wat is die dan. Dus ook interesse van waaruit (welke behoeften) de individuele mensen naar deze sessies komen.
- We zijn met zijn allen druk in de weer om het systeem van gezondheidszorg te ondersteunen want wat wanneer we dat niet meer doen? Waar zijn we bang voor?
- Kan Reiki ondersteunen in de transformatie van het systeem en op welke manier?
- Als Reikibehandelaar zijn we al deels werkzaam in het systeem van gezondheidszorg: welke patronen hebben we daaruit overgenomen? Wat zijn onze blinde vlekken? En waarom willen velen zo graag deel uitmaken van dit systeem ondanks dat duidelijk wordt dat het niet houdbaar is?
- Wat heeft “het volk” nodig om eigen verantwoordelijkheid voor gezondheid en ziekte te kunnen nemen?
- Wat is er nog nodig qua heling en erkenning in het systeem om ruimte te maken voor transformatie?
- Kan reiki een rol spelen in het bij elkaar brengen van ziekte en gezondheid maar ook in het bij elkaar brengen van de niet opgestelde elementen leven en dood en omgaan met lijden?
- Hoe kunnen we het potentieel van Reiki inzetten? En wat is eigenlijk het potentieel van Reiki?

Reflectieverslagen individueel:

Deelnemer:

De gezondheidszorg is een oude liefde van mij. Als verpleegkundige heb ik daarin onvoorwaardelijke liefde mogen ervaren. Op zoek naar die bron ben ik uiteindelijk naar Reiki geleid. Tegen die tijd was ik al stukgelopen in de verpleging en mijn stap naar het docentschap en opleiden liep ook stuk omdat ik, wat voor mij als de essentie voelde, niet kon uitdragen en waarmaken. Ik voel daarin mijn eigen beperkingen en mijn kritiek op het huidige systeem hangt daarmee samen.

Wat me donderdag geraakt heeft is dat dit me zo duidelijk werd en ik mijn oude liefde weer kon voelen en mijn dankbaarheid dat deze ervaring me uiteindelijk bij Reiki gebracht heeft.

Al gauw is er in mijn hoofd iets verschoven van “Reiki in de gezondheidszorg” naar gezondheidszorg in algemene zin. Wat duidelijk werd is hoe uitgeput het systeem is en hoe alle betrokkenen zich geroepen voelden hun best te doen het systeem te ondersteunen.

De zelfbewuste “burger” die voor het volk stond sprak de zelfbewuste woorden: “doe een stap achteruit. Ik neem mijn eigen verantwoordelijkheid en wil mijn eigen weg bepalen.”

De afhankelijke patiënt raakte bijna in paniek en liet zien hoe groot de kloof is tussen zelfverantwoording en afhankelijkheid. Die tweespalt werd heel zichtbaar.

In de laatste opstelling waar ik als “gezondheidszorg” stond, voelde ik me alsof er al verandering had plaats gevonden. Ik hoefde geen actie te ondernemen naar de patiënt toe en kon kijken waar ze zelf voor koos. Staande tegenover het systeem kon ik voelen hoe we een eeuwenoude geschiedenis delen en daar actief deel van uitmaken. Het is onze geschiedenis en we kunnen het ook samen veranderen. Tegelijkertijd werd duidelijk dat dit niet zomaar zal gebeuren. Het systeem was volkomen in de war en “gezondheid” sloot zich niet aan en voelde zich tekort gedaan en niet gezien. Tweespalt!

Op dit moment hoor ik dat veel mensen eerst op internet zoeken als ze klachten hebben. Dat is al een hele verschuiving. Er zijn natuurlijk nog een heleboel mensen die zich niet zo vertrouwd voelen met internet. Tweespalt! Het zou kunnen betekenen dat na mijn generatie (ik ben 74) er daardoor al heel veel veranderd op een natuurlijke manier.

Wat zouden we verder kunnen onderzoeken?

Hoe krijgen we de zorgverzekeringen aan onze kant? Wat als alle complementaire en alternatieve geneeswijze gewoon in het basispakket zitten? Hoe bereiken we potentiële patiënten, dus gewoon mensen, buiten onze Reikikring om zelfverantwoordelijkheid te promoten? Wat kunnen we doen om alle complementaire en alternatieve zorgverleners te verbinden?

Deelnemer:

Reflectie:

Openingsvraag 1

Ik kijk reikhalzend uit naar de verbinding tussen Reiki en de Gezondheidszorg, maar realiseer me dat ik dan zelf ook in beweging “moet” komen.

Achteroverleunen mag niet meer.....we hebben het punt van “er is geen weg terug meer” bereikt.

Openingsvraag 2

Het “potentieel” voelt voor mij als heel groot.

Oefening 1

Ik stond daar als Reikibehandelaar en besepte me al heel snel hoe belangrijk het is om bewust stil te staan bij de Cliënt.

Ik voelde me echt gezien door de cliënt en er was een hele krachtige verbinding. Tussen ons. Op onbewust niveau vindt de verbinding wel plaats tijdens het behandelen, maar we mogen daar voorafgaande aan de behandeling meer bij stil staan.

We gaan eigenlijk te snel over tot behandelen.

Oefening 2 (ingebrachte vraag door deelnemer)

Ik voelde me als social witness heel erg betrokken bij de opstelling. Kon het ongemak van beperking voelen en het besef dat we ons zelf de beperking opleggen kwam diep binnen

Oefening 3

Boeiend om te ontdekken dat het 4 heel verschillende opstellingen waren.

Ik heb in 3 opstellingen de rol van “wat heb ik mogelijk weggegeven en is nodig om terug te nemen?” mogen oppakken.

3 heel verschillende onderwerpen kwamen er naar boven “loslaten”, “verbinden” en “hart openen”. Heel duidelijk werd hierdoor dat ik in het dagelijkse leven vaak een bemiddelende rol/verbinder heb.

Op het moment dat ik zelf stond als Reikibeoefenaar stond, voelde ik duidelijk de openingsvraag naar boven komen en ik heb dus “moed” nodig om in beweging te komen.....

Oefening 4

Ik was representant voor “Reiki de energie” en ik voelde die overal en alom aanwezig.

De patiënt zocht de verantwoordelijkheid buiten zichzelf en kwam dus niet in beweging.

Het Systeem van de Gezondheidszorg zit in een heftig proces en voelt letterlijk hoe de wereld op zijn kop staat.

Gezondheidszorg stond als een huis, ongelooflijk sterk en stevig.

De Reikibehandelaar stond opgesteld, maar kwam nog niet erg uit de verf. Wij staan nog niet stevig genoeg om ons potentieel te laten groeien.

Het was de “burger” die de brug sloeg en iedereen duidelijk maakte dat ieder van ons zijn eigen weg hierin mag zoeken.

Oefening 5

Ik was representant voor het "potentieel van Reiki".

Ik voel de grootsheid weer. De kracht en intensiteit van Reiki vulde mij helemaal. Het voelde ongelofelijk intens en het omhulde mij helemaal.

Er is duidelijk heel veel in beweging, maar we hebben helingstijd nodig.

We hebben deze situatie zelf gecreëerd en "vergeving" is de sleutel.

Ik zelf heb deze dag genoten en duidelijk gevoeld hoe Reiki mijn pad is en hoe krachtig de energie en essentie van Reiki door mij heen stroomt.

Vooraf had ik niet het bewuste besef dat er al zoveel beweging zit in het "systeem van de Gezondheidszorg" en dat doet me deugd.

Deelnemer:

De workshop heb veel meer met mij gedaan, dan vooraf bedacht had. Met een open vizier de dag in gegaan en dacht bij mezelf laat het maar over mij heen komen.

Zo ontzet ik was, hoe een patiënt reageert en letterlijk en figuurlijk platgeslagen is door het systeem van de gezondheidszorg. en het systeem van de gezondheidszorg hoe log en verstrikt is geraakt in zijn eigen systeem.

Deze conclusie gaf mij innerlijke kracht om tot verzoening te komen met het systeem van de gezondheidszorg. Door met elkaar te kijken/voelen om het systeem op een positieve manier om te buigen.[Hoe? Daar kan ik nog geen antwoord op geven.]

Graag zou ik samen willen werken met andere Reikibeoefenaars, om zo krachtiger en duidelijker naar buiten te kunnen treden.

Met elkaar aandacht vragen in de media/ tijdschriften. Met elkaar op de barricade.

Met de gedachte loop ik steeds, Mikao Usui liep ook met een lantaarn door de stad om zo aandacht te vragen voor de helende kracht van Reiki en de mensen kenbaar maakte dat je Reiki zelf ook kan leren en kan toepassen. Laten wij met elkaar ook het licht branden om de helende kracht van Reiki kenbaar te maken in de gezondheidszorg en het systeem van de gezondheidszorg.

Deelnemer:

1) Waarnemingen

Ik heb als reikibehandelaar in de mini-opstellingen mijn angst voor het systeem gevoeld. Ik wilde alleen maar naar achteren lopen en durfde geen oogcontact te maken. Het systeem zei later: ik was zó nieuwsgierig naar je. Als 'dat wat ik los kon laten' (Ik vermoed dus iets als angst) er tussen stond, ging het goed. Maar het systeem wilde dat niet tussen ons in hebben staan. Het systeem was echt een grote *bully* die zo sterk en machtig was.

In de veldverkenning heb ik een soort pathetisch systeem gezien dat maar ondersteund bleef worden door alles en iedereen. Als er aandacht op iets anders gevestigd werd, kwam er weer een jammerklacht, waardoor iedereen zich naar het systeem haastte. Oh vreselijk, wat zat ik me te ergeren. Degene met de grootste mond kreeg het meeste aandacht. Zó wat je niet in de zorg wenst.

- Ik zag de professional, wat een gouden kracht. Zo haar best aan het doen om iedereen blij te maken. En ze werd zo gewaardeerd daarin.
- De patiënt die maar geen verantwoordelijkheid kon nemen en maar bleef wijzen naar het systeem.
- En het volk dat wèl de gezondheidszorg zag. Ik vind mijn weg wel, zei het volk. Mooi.
- Aan de andere kant wilde het volk dus ook niet de reikibehandelaar bij zich. Iedereen moest weg. Hij/het wilde zelf kiezen.

2) Geraakt

Ik werd geraakt door de opmerking aan het eind van de dag. Eén van de deelnemers zei: " het voelt alsof we allemaal hebben bijgedragen aan het systeem. Daarom is juist ook goed als wij het nu gaan veranderen". Dat raakte me omdat ik als medewerker in de Tweede Kamer, verantwoordelijk voor de gezondheidszorgdossiers vrij direct heb meegewerkt aan het systeem, aan de zorgverzekeringswet en aan andere zaken die het systeem raken. En daar voelde ik me al een tijd over in tweestrijd. Was dat nou altijd goed? Heb ik daarmee het beste gedaan? En nu kan ik het laten rusten. Het was wat het toen was. We hebben op een manier allemaal meegewerkt aan het systeem, vanuit welke positie ook. En nu is het ook aan ons om het te veranderen. Nieuwe kansen!

3) veranderd

Ik zie steeds meer hoe het systeem werkt van gezondheidszorg, maar ook parallel daaraan het systeem van onderwijs. Wat werkt wel, wat niet, wat houden we in stand. Is het niet ook met het onderwijs zo dat we een ziek systeem hebben, dat alleen in stand gehouden wordt door iedereen die in het onderwijs werkt en deelneemt. In plaats van dat er een systeem is dat ondersteunt en voedt.

Ik heb het gesprek over deze dag en wat ik heb gezien op meerdere plekken gevoerd. En het beeld van het zieke systeem, dat blijft me heel scherp bij. Daarom kan ik nog beter zien wat nodig kan zijn.

4) Vragen

Oe, ik ben zo benieuwd wat er gebeurt als we niet meer het systeem ondersteunen. Dat lijkt me zo heerlijk. Wat kunnen we dan verwachten, welke ruimte biedt dat. Dat lijkt me iets om te gaan onderzoeken. En daar word ik heel blij van!

Deelnemer:

Voor mij is de verbinding van Reiki in de gezondheidszorg ikzelf. Toen die vraag gesteld werd kwam dit gelijk bij me naar boven. Zodra ik iets met de gezondheidszorg te maken hebben, als is het bij de internist of obesitaskliniek ik zal altijd vertellen dat ik Reiki beoefen en wat dit met me doet.

Ik denk dan altijd elke keer als het woord Reiki valt is er 1. En op den duur zal het(hoop ik) dan ook gewoon een combi zijn.

Als ik terug kijk naar mijn traject in de obesitaskliniek had ik nooit bij de start kunnen vermoeden dat ik een van de mensen uit mijn groep zou mogen inwijden in Reiki. Dit is een gevolg vanhet open zijn en delen wat Reiki mij geeft.

Dit is dan ook de transformatie die elke reikibehandelaar zal kunnen inzetten. Open zijn over dat wat we doen, en wat het ons geeft in combi met de reguleren heelkunde. Dit is in ieder geval mijn bijdragen ☺

Als ik terug denk over de mini opstelling dan werd het voor mij duidelijk dat zowel mijn eigen ego als die van de instelling losgelaten moet worden, toen ik naast de instelling ging staan voelde ik me bijna onderdanig. Bijzonder vond ik dit. Straalt de instelling dan nog zoveel macht uit? Was een van mijn vragen.

Later in de grote opstelling zag ik daar heel iets heel anders.

Voor mezelf de vraag wat ik heb los te laten, is mijn commerciële inzet. Toen ik meer vanuit mijn hart connectie maakte voelde ik de energie stromen en veranderde dit de opstelling van de instelling.

Wat ik heb weg gegeven en mag terug nemen is mijn eigen verantwoordelijkheid. Deels doe ik dit ook wel weer van naturen (neem veel initiatieven als het gaat om mijn gezondheid ook al moet ik het zelf betalen) maar mocht toch ook ontdekken dat zodra ik me had verbonden met een instituut ik me overgaf aan en een afwachtende houding aannam.

Was me dit niet bewust en ben blij met dit inzicht.

Als ik terug denk aan de grote opstelling komt nog steeds het beeld naar boven van het grote systeem dat de verantwoordelijkheid niet meer aankan en letterlijk in elkaar zakke van uitputting.

Van de patiënt die volledig afhankelijk is van het systeem en zijn eigen verantwoordelijkheid voorbij gaat.

De zorg professional die bruggen bouwt maar die ook zo gebruikt wordt in dit huidige systeem en daardoor zoveel verantwoording krijgt wat niet klopt.

Er burgers zijn die wel het initiatief nemen als er ruimte is om naar gezondheidszorg te stappen, en gevoelsmatig klopt dit ook wel.

Wat me verbaasde is dat het instituut en gezondheidszorg totaal niet met elkaar communiceerde.

Reiki is ook gezondheidszorg en valt dus ook onder die noemer.

Reiki als energie mocht er in beide opstellingen zijn maar was er nu ook echt connectie?

Ik voelde me de hele dag erg nieuwsgierig naar wat zou komen en tevens erg machteloos als het ging om Reiki verder uit te dragen, te delen met ons huidige systeem. En tegelijkertijd denk ik dat we al aardig op weg zijn en we ook geduld mogen hebben in deze.

Deelnemer:

- Wat heb je waargenomen:

bij de kleine opstellingen in 4 tallen waar ik in zat, was het systeem van de gezondheidszorg overduidelijk heel ingenomen met zich zelf, vooral bij de laatste.

Bij de grote opstelling, kwam veel los bij het systeem van de gezondheidszorg, erg bijzonder om mee te maken. Ik vond het vooral toen opvallend hoe veilig de groep was, heel vertrouwd.

-Waar heeft het je geraakt:

In een diep weten dat wij samen echt iets kunnen doen aan de moeilijke situatie waar we nu in zitten in de gezondheidszorg. We kunnen in de energie iets veranderen wat iedereen ten goede zal komen.

- Heeft het iets in je veranderd:

Ik merkte dat ik bij iedere opstelling me kon openstellen voor wat er van mij gevraagd werd, terwijl ik eerst bezorgd was of ik niet teveel zou denken aan de vorige opstelling. (ik ben heel vaak opgesteld geweest deze dag) Ik voel me daardoor nog meer verbonden met het NU en vertrouw mijn onderscheidingsvermogen meer. Ik vond het leuk om te doen.

Ik ben ook vaker bezig met lezen over gezondheidszorg en dan vaak zoekende naar het verhaal achter het verhaal.

- Welke vragen heeft deze dag in je opgeroepen:

Wanneer gaan we verder?

-Wat zouden we met elkaar kunnen onderzoeken?

De boosheid en onmacht van de patiënt mag meer aandacht. De farmaceutische industrie mag denk ik ook in een opstelling, omdat die in verhouding veel macht heeft.

Er zou ook een opstelling kunnen komen zonder het systeem van de gezondheidszorg en farmaceutische industrie. ik denk dat deze 2 teveel macht hebben. Het zal interessant zijn om te kijken wat er gebeurt als je ze weglaat.

Ik heb de afgelopen tijd een en ander gelezen op internet over chemokuur. Ze zeggen dat niet bewezen is dat chemo bijdraagt aan de verlenging van levensduur van de patiënt. Ook heb ik gelezen over alternatieven voor kankerbestrijding die nooit onderzocht zijn, omdat er dan minder geld aan de patiënt te verdienen is. Of het allemaal waar is weet ik niet, maar ik ben wel heel nieuwsgierig geworden.

Deelnemer:

Wat ik vooral heb waargenomen is dat we niet tegen de zorg zijn, maar waar we tegen aan lopen het systeem van de zorg is.

Het heeft me geraakt, toen het systeem zei, ik weet het niet meer, de geschiedenis achter haar ging staan...

Dat ik me realiseerde, dat wij zelf ook verantwoordelijk zijn door het laten ontstaan en het nog steeds in standhouden van het systeem,

Wat bij mij veranderde was dat het schoppen naar het systeem, geen zin heeft, zolang wij zelf niet onze eigen verantwoordelijkheid nemen.

nu nog kiezen een hoop mensen voor regulier omdat het in de zorg opgenomen is, want niet iedereen kan complementaire zorg zelf betalen...

Hoe kunnen we de complementaire geneeskunde (bijv. Reiki) in het zorgstelsel laten opnemen?

Bij het zorgstelsel duidelijk maken hoe belangrijk regulier maar ook complementaire zorg is, Dat dit heel goed samen kan, en mensen dan zelf kunnen kiezen en dus zelf de verantwoording nemen..

Deelnemer:

De 2 vragen bij de opening raakten me in:

Ik heb altijd geloofd in de mogelijkheid Reiki binnen de gezondheidszorg te brengen voor iedere patiënt/cliënt die hier voor open staat. Het raakt me dat ons dat nog niet is gelukt.

Hiermee bedoel ik in ziekenhuizen en zorginstellingen. Het is daar alleen beschikbaar voor de mens die dit zelf (durft) regelt, of op basis van vrijwilligers die "gratis" behandelingen geven.

Dat voelt voor mij niet als serieus genomen worden of gerespecteerd.

Zoveel potentieel dat ongebruikt is.

Oefening 1

Als Reikibehandelaar in de verbinding met de cliënt kon ik voelen wat ik kon betekenen voor haar symptoom. De cliënt gaf aan dat dit kloppend voelde.

In **de social witnessing oefening** werd ik geraakt door het diepe inzicht dat de inbrenger van de vraag kreeg dat de beperking vanuit haarzelf kwam. De oefening liet me zien dat "er met een open hart bij zijn met de intentie de ander te supporten " heel ondersteunend kan zijn voor het proces van de ander. We hoeven niet zoveel te "doen", alleen Zijn is ook goed of zelfs beter.

Oefening 3

*Mijn opstelling als Reikibeoefenaar:

Ik realiseerde me later dat ik me de professionele Reikibehandelaar voelde en mezelf daarin als zeer krachtig ervaarde. Het huidige systeem van gezondheidszorg zag ik als beperkend en zwak.

Dit systeem gaf aan zich onstabiel te voelen onder mijn blik (ik herkende mijn huisarts hierin als ze met mij spreekt). Ik werk dus blijkbaar mee aan die onstabieleit?

Wat ik heb los te laten is Kritiek. Door mijn kritiek op het systeem heb ik mijn autoriteit als ervaringsdeskundige Reikibehandelaar weggegeven en de mogelijkheid om in gesprek te gaan over mijn persoonlijke ervaringen met Reiki. Het is nodig om dat terug te nemen, wil ik een gelijkwaardige relatie hebben met de mensen die werken in het huidige systeem.

*Mijn opstelling als het huidige systeem van gezondheidszorg: ik voelde direct dat de Reikibeoefenaar heel dicht bij me wilde staan; dit deed ze echter niet. Toen hetgeen ze los heeft te laten en wat ze mogelijk weg heeft gegeven in het veld stonden, heb ik me

omgedraaid. Er was een gevoel van misbruik van het systeem vanuit de Reikibeoefenaar en daar wilde ik niet aan meewerken. Een heel vreemd verwarrend gevoel kwam in de opstelling, de Reikibeoefenaar was totaal geblokkeerd. Tijdens het delen bleek dat iedereen de verwarring had gevoeld en dat de Reikibeoefenaar 2x een beweging had waargenomen (zoals dichtbij mij komen staan) en deze niet had gemaakt. Toen was voor mij de blokkade duidelijk. Ik realiseerde me later dat ik geen Reikibeoefenaar had waargenomen maar een patiënt.

Oefening 4

Wat ik heb gezien is:

*Een Reikibehandelaar die er alleen is voor iedereen die haar/hem wilt zien. Altijd beschikbaar, niet opdringend. Toen het volk in het veld kwam, veranderde dit echter compleet. De Reikibehandelaar wist niet hoe snel ze daar naar toe moest. (Ik vond dat een verwarrend beeld. Want voor wie is de Reikibehandelaar nu? Voor iedereen? Of alleen voor de mensen die gezond zijn? Er vanuit gaande dat het volk de mensen zijn die geen patiënt/cliënt zijn).

*Een systeem van gezondheidszorg dat totaal uitgeput is, op zichzelf gericht en arrogant naar de patiënt. Het nam zeker Reiki niet serieus, maar ook gezondheidszorg niet. Ik zag hoe bijna alle anderen het systeem ondersteunde, zodat het (nog) niet omviel. Ook Reiki de Energie! (LOGISCH, WANT DAT IS ZONDER OORDEEL^[7])

*Patiënt/cliënt was boos op het systeem, bleef het beschuldigen en kon niet kijken naar eigen Verantwoordelijkheid. Blijf het systeem wijzen op het verantwoordelijkheid nemen voor de patiënt. En toen werd het systeem boos op de patiënt, die het uitputte en niet deed wat er gezegd werd, teveel vroeg, enz.

*De zorgprofessional was de brug tussen systeem en patiënt.

* Het volk (de burger) wil "alleen" gezondheidszorg. Stopte direct Het systeem en de Reikibehandelaar toen deze twee op hem afrende. Heeft ruimte nodig om z'n eigen weg te vinden. Zei dat iedereen in het veld op een eiland zit, alleen met zichzelf bezig is. Gezondheidszorg voelde zich eindelijk gezien!

Ik vond dit een zeer krachtige veldverkenning waarin voor mij onduidelijk bleef óf Reiki een plek heeft in de Gezondheidszorg. Ik zou graag onderzoeken wat we als Reikibehandelaars nog te leren hebben voordat we zover zijn.

Oefening 5

Wat ik gezien heb (en me nog herinner):

*Ook hier begon het systeem van gezondheidszorg te lachen, dit keer toen de Reikibeoefenaar in het veld kwam. Ook toen gezondheidszorg er in kwam wist het systeem niet wat het daarmee moest. Wat ik zag was dat het systeem gericht is op ziekte, niet op gezondheid. Er was veel onrust en onzekerheid in het systeem toen het potentieel van Reiki in het veld kwam. Het systeem kon er niet naar kijken zonder in verwarring te zijn. Toen later de geschiedenis van gezondheidszorg achter het systeem ging staan werd er eerst geuit dat het in de basis niet oké is en daarna kwam er meer rust.

*gezondheid ging naast gezondheidszorg staan toen daarom gevraagd werd, maar ging niet mee toen gezondheidszorg zich verplaatste. (Ik heb hier later over nagedacht en vind het eigenlijk wel logisch. In de meeste gevallen zal een mens zich pas bezig gaan houden met zorg voor gezondheid als er klachten zijn. Niet als je gewoon gezond bent).

*de geschiedenis van ziekte was afgesplitst van ziekte tot het huidige systeem van gezondheidszorg erkende niets te kunnen met het potentieel van Reiki. Daarna ging de geschiedenis van ziekte achter ziekte staan. (hier hebben we in een andere groep nog over gesproken en wat er min of meer uitkwam was dat natuurlijke geneeswijzen ooit heel normaal waren en dus, vóór dit systeem van gezondheidszorg, tot de geschiedenis van ziekte hoort. Erkenning van er niet mee te kunnen is diepgaande heling volgens mij.)

*de essentie van Reiki hielp het veld tot een voorzichtige stap tot elkaar.

Deelnemer:

Het was een mooi en intensieve workshop.

Het blijft bijzonder dat in opstellingen dingen zo duidelijk worden en inzichten geeft.

Het meest wat mij geraakt heeft en bijgebleven is de vierde oefening waarin duidelijk werd hoe ziek het systeem is van de gezondheidszorg.

Hoe arrogant het systeem is, dat wij dit allemaal ondersteunen en als cliënt de verantwoording bij het systeem leggen.

Wij zijn deel van het geheel en het is duidelijk dat we zelf de verantwoording moeten nemen en keuzes moeten maken. Ook Reiki hoort bij die keuzes.

Dit heeft mij inzicht gegeven hoe het systeem en de gezondheidszorg nu werken en dat er verandering nodig is.

Fijn dat er al een verdiepingsworkshop gepland is waarin we de plaats van Reiki in de gezondheidszorg verder kunnen onderzoeken.

Deelnemer:

De hele dag heeft erg veel indruk op mij gemaakt en veel los gemaakt .

Ik werk zelf al 35 jaar in de zorg en als kind veel in ziekenhuis gelegen en vaak het ziekenhuis bezocht .

Al mijn hele leven verbonden met de zorg en zie hoe het systeem de laatste jaren erg veranderd is het draait alleen nog maar om geld en de hele menselijke maat is naar mijn idee al jaren zoek. Dat kwam in de opstelling ook wel erg naar voren .

Veel duidelijker dan ik van te voren had gedacht het systeem is echt verrot van binnen uit .
Maar hoe dit om te draaien kost denk ik erg veel tijd .

Toen mijn zoon 20 jaar geleden de stempel ADHD kreeg en wij zeiden het is gewoon een druk kind en medicatie is voor ons geen optie dan moet je sterk in je schoenen staan en zelf op onderzoek uitgaan en verklaren mensen je voor gek als je zegt dat zijn gedrag erg beïnvloed wordt door eten .

Nu 20 jaar verder wordt er gelukkig niet meer zo gek naar gekeken .

Wat ik hier mee wil aangeven is dat het heel veel tijd kost voor dat het zorgsysteem anders wil en kan gaan kijken .

Ik blijf geloven in mijn gevoel en blijf van binnen uit met kleine spelden prikjes laten zien dat het misschien ook anders kan .

Dat gezondheidsklachten ook door er anders naar te kijken op een niet medicateuze manier opgelost kunnen werken .

Zie al wel kleine veranderingen om me heen maar de macht van het geld verdienen aan zorg is nog erg groot .

Naar mijn inziens kunnen wij met onze reiki energie een goede bijdrage leveren aan de ommekeer maar we moet wel geduld hebben en niet meteen schrikken als we eerst stappen terug moeten doen voordat we stappen voorwaarts kunnen zetten .

Deelnemer:

Wat mij opviel in de eerste veldverkenning:

- Wat ik mooi vond om te zien was dat reiki zowel het huidige systeem van gezondheidszorg alsook de zorgprofessionals kan ondersteunen
- Wat me raakte en waar ik best wel geschokt door was, was dat iedereen in het opstellingsveld bezig was het huidige systeem van gezondheidszorg te ondersteunen in plaats van dat het systeem anderen ondersteunde.
- En een eye-opener vond ik dat het volk of de burger de ruimte wil krijgen zelf zijn weg te vinden naar de gezondheidszorg. Ik denk dat we daar als reiki-professionals van kunnen leren en meer rekening mee kunnen houden. Mijn conclusie is, dat het vooral belangrijk is dat we zichtbaar zijn als reiki-professionals en zichtbaar maken wat we te bieden hebben. Dan kan de burger de ruimte krijgen om ons te vinden als die dat wil.
- Verder heb ik veel boosheid gezien, zowel bij de patiënt als ook bij het huidige systeem van gezondheidszorg. In mij zingt nog steeds rond dat er nog veel erkenning nodig is voor (de boosheid van) de patiënt.
- Ook kan diezelfde patiënt meer verantwoordelijkheid nemen.
- Het huidige systeem van gezondheidszorg kan ook meer verantwoordelijkheid geven aan de burger. En dat maakt dat we ook meer kunnen vertrouwen op de kracht van het volk of de burger.
- Ik vond het mooi om te zien dat reiki de energie eigenlijk alles in de opstelling ondersteunde.

Wat mij opviel in de tweede veldverkenning:

- In de tweede veldverkenning heb ik zelf als het huidige systeem van gezondheid zorg opgesteld gestaan. Ik had alleen maar aandacht voor ziekte, want daar lag mijn werk. Verder voelde ik me totaal overweldigd door en met alles die in de opstelling stond. Ook met reiki of met de reiki-professional kon het systeem eigenlijk helemaal niks. Het systeem voelde helemaal geen ruimte om daar iets mee te kunnen. Pas toen er erkenning kwam voor de geschiedenis van het huidige systeem van gezondheidszorg, ontstond er wat ruimte, zodat het systeem kon kijken naar wat er allemaal nog meer in het opstellingsveld stond.

- De conclusie die ik zelf heb opgeschreven, is dat het huidige systeem van gezondheidszorg heel onbewust is en niet weet waarheen het gaat of op wat voor manier het ergens heen zou kunnen gaan.

Wat me geraakt heeft in de afgelopen dag is hoeveel er tegelijk speelde. Er gebeurde vaak zoveel in het veld dat ik niet eens alles in de gaten kon houden. Maar wat me nog meer geraakt heeft, is dat we als professionals en als afnemers van het huidige systeem van gezondheidszorg meer erkenning kunnen hebben voor waar het systeem vandaan komt; dat we niet alleen maar ontevreden zijn daarover. Zeker als zorgprofessional werkzaam in de gezondheidszorg, zowel binnen als buiten de reikiwereld, denk ik dat ik daar een rol in kan spelen. Ik merk ook dat mijn boosheid, frustratie of cynisme daarin niet echt helpend zijn.

Ik denk dat we 15 november een begin hebben kunnen maken met zichtbaar maken wat er allemaal speelt in het huidige systeem van gezondheidszorg, maar dat we nog een completer beeld kunnen krijgen en meer helend werk kunnen doen, bijvoorbeeld op het vlak van erkenning.

Deelnemer:

Tijdens de grote opstellingen reageerde ik emotioneel op de cliënt, ik voelde ook boosheid naar de cliënt toe, omdat hij/zij geen verantwoording nam voor zijn gezondheid. De reden hiervoor kan zeer divers zijn. Dat zou ik willen begrijpen of meer inzicht in willen krijgen. Wat is de geschiedenis van deze afhankelijkheid van het zorgsysteem, en hoe wordt dat nog steeds gevoed door het huidige systeem? Hoe kunnen we uit deze neerwaartse spiraal komen?

Andere vraag is hoe komt het dat ziekte een verdienmodel is geworden?

Ik ben ook geraakt tijdens de kleine opstellen, die we in groepjes van 4 deden.

Ik in de rol van Reiki behandelaar stond stevig en was volledig aanwezig, ik voelde hart-energie/warmte naar het systeem gaan. Er kwam geen loslaten aan de pas, die ging steeds verder van onze opstelling af staan. Wat ik weggegeven heb, was mijn stem. Iets wat ik wel weet, maar nog moet leren/durven toe te passen.

In dezelfde groepjes voelde ik in de rol van wat weggegeven was, dat er moed nodig is voor het systeem om los te mogen laten, welke aan het systeem vastgeplakt was. De Reikibehandelaar is aanwezig met een uitreikende open hand, de behandelaar bleef in haar energie.

In een derde opstelling ervaarde ik juist het tegenovergestelde: de energie van de Reikibehandelaar ging juist heel erg naar het systeem, zover dat de behandelaar alleen maar gericht was op het systeem, lonkte om te doen wat de behandelaar wilde/goed leek. Ik weet niet meer welke rol ik had (loslaten of weggegeven), maar ik moest tussen beiden komen staan, met mijn gezicht naar Reikibehandelaar en rug naar systeem. Het voelde alsof deze energie uitwisseling niet goed was, en ik had het gevoel dat het systeem daarin beschermd moest worden. Het systeem ervaarde deze zichtblokkade juist weer als niet gezien worden.

Ik vond dit een verwarrende opstelling, wel boeiend. Meer heb ik er niet over opgeschreven, helaas.

Verder heb ik de uitzending van de monitor "Crisis in het ziekenhuis" van 27 november en 4 december gezien. Wat zegt dit over het systeem en de verpleging en patiënten die er werken.

Ook ben ik het boek "Eenvoudig gezond" van Anna M. Kruyswijk-van der Heijden aan het lezen. En zeker in hoofdstuk 1 (verder ben ik nog niet ;-)) over de wetenschap, wordt een stuk geschiedenis en kijk op het huidige beeld van gezondheid gegeven, wat zeker raakvlakken heeft met de opstellingen van de workshop.

Verder nog een stukje ongeduld van mij, een vraag die ik zelf nog niet concreet kan beantwoorden, denk ik: wat kunnen we nu concreet doen als Reiki behandelaars? Een deel in mij zegt dat ik al iets doe, zie boven.

Deelnemer:

Wat heb je waargenomen?

Ten eerste een mooie groep van Reiki behandelaars die het verlangen hebben om Reiki en gezondheidszorg te verbinden/ integreren.

Ik ben op meerdere van dit soort bijeenkomsten geweest met verschillende insteken, vanuit verschillende vakgroepen of organisaties maar overal ontstaat vanuit een bredere laag dan wat nu gezondheidszorg vertegenwoordigt, het verlangen naar een betere, menselijkere en meer geïntegreerde gezondheidszorg.

Waar heeft het je geraakt?

Het heeft mij persoonlijk geraakt omdat ik ooit heel erg diep in dat systeem heb gewerkt in opleiding tot medisch specialist. Ik vertelde laatst iemand hoe deze zorg opstellingen voor mij bijna heftiger zijn dan familie opstellingen die ik deed en daar is ook behoorlijk wat voorgevallen. Maar toen ik stopte met de opleiding was mijn lichaam moe, mijn zelfvertrouwen laag etc. etc. Het werken in het systeem heeft mij uitgeput op vele niveaus. En dat komt erg naar voren op dit soort dagen. Ook de angsten die ik had voor het systeem en de vertegenwoordigers ervan. Geen fouten mogen maken. Weinig tot geen ruimte voor eigen inbreng of creativiteit. Dat is waar dit soort dagen mij persoonlijk telkens raken.

Het raakte me hoezeer we in rollen zijn gaan denken in de zorg. De rol van patiënt, de rol van hulpverlener het systeem. Dat we vergeten dat onder de rol een mens zit met waarschijnlijk dezelfde primaire behoeftes en verlangens om gezien, gehoord, geliefd te zijn. Het raakt me hoezeer wij ons als mens dan associëren met die rollen. Hoe patiënt de mens onder de patiënt wordt en hoe wij die rollen blijven onderhouden/ bevestigen door ons huidige systeem en onze denkwijzen, gewoontes.

De essentie van Reiki, de energie van Reiki raakte mij. Overal en voor iedereen aanwezig. Oordeel loos. Het doet je weer beseffen dat er geen goed of slecht is. Dat wij allen mensen, zielen zijn die dingen met elkaar aan het ontdekken zijn en ervaringen aan het hebben zijn. Voor onze eigen maar ook voor elkaars heling. Jij bent ik, ik ben jij. Als ik denk aan mijn laatste ingeving van de dag. Dat het om liefde en zelfvergeving gaat. En dat wie in 'dit leven' het systeem willen verbeteren mogelijk in eerdere hebben bijgedragen aan het ontstaan ervan. Wij zijn dit allemaal, of geweest of geworden. Het gaat dus om zelfheling, zelfliefde en zelfvergeving wat mij betreft.

Heeft het iets in je veranderd?

Ja telkens in de persoonlijke opstellingen komt naar voren hoe angstig ik ben voor 'het systeem' waarin ik gewerkt heb, met wat ik nu doe. Of dat wel kan etc. Maar komt ook naar voren dat dat niet nodig is. Het is mijn angst. Vermoedelijk ook een angst ouder dan tijd. Reiki wordt in de VS al in ziekenhuizen aan patiënten aangeboden.

Welke vragen heeft deze dag in je opgeroepen?

Wat kan ik van mijn kant doen om Reiki bekender te maken, aan te bieden in het huidige zorg systeem? Zou ik wetenschappelijk onderzoek willen doen naar Reiki als dat nodig is of omdat ik het leuk vind?

Hoe kunnen we voorkomen dat er van alle groepjes zoals Reiki behandelaren maar ook al die andere behandelaren van andere modaliteiten weer een heel schotjes achtige zorg ontstaat hoe kan het meer een geheel worden en is dit nodig? Krachten bundelen?

Waar zitten mijn eigen angsten? Weerstand? Heb ik er nog andere emoties bij?

Wat is liefde gestuurd in mijn wens wat is ego, wat dient het grotere geheel of mijn persoonlijke zelf?

Wat zouden we met elkaar verder kunnen onderzoeken?

Ik zou persoonlijk willen onderzoeken of er interesse is van zorgverleners om Reiki eens te ervaren door bijvoorbeeld heel concreet een avond voor artsen, verpleegkundigen, of verwijzers in het algemeen te organiseren.

Deelnemer:

meest waardevol voor mij was het inzicht in het veld van de gezondheidszorg via systemisch werk. Had dat nog maar een keer eerder gedaan.

Beeld dat zichtbaar werd - vooral in grote opstelling - was herkenbaar met wat ik in de praktijk zie:

Het aantal betrokken instanties, de mate waarin ze (dicht) op elkaar zitten en de spanningen tussen hen. Veel (vertrouwde) patronen van waaruit interactie plaatsvindt.

Ook het gegeven dat een meer vraag gerichte zorg - mens centraal - met vertrouwen vanuit het systeem in zijn / haar eigen vermogen, sluit aan bij oplossingsrichtingen waar wij mee werken.

Waar ik benieuwd naar zou zijn, is om te werken vanuit een specifieke context/ plek. Vanuit vragen van de aanwezige mens(en) of vanuit een gezamenlijk doel dat we met deze groep of het Reiki centrum nastreven - en wat is die dan ;-)

Dus ook interesse van waaruit (welke behoeften) de individuele mensen naar deze sessies komen.

Deelnemer/observator

Introductievraag

Opvallend vond ik de diversiteit aan reacties die het woord potentieel opriep. Een aantal mensen werd er heel blij van. Het gaf ruimte voor groei en ongekende mogelijkheden. Voor een ander bracht het teleurstelling over ongebruikte mogelijkheden. Ook kwam de vraag naar boven wat potentieel nou eigenlijk is, wat bedoelen we ermee? De grootsheid en onbekendheid van potentieel riep ook weerstand en angst op bij mensen.

Oefening 1 (meegedaan als deelnemer)

Als Reikibehandelaar kwam er een zin in mij op die ik uit moest spreken naar de cliënt: "Ik kan er voor je zijn, ik weet niet wat ik voor je kan betekenen."

Dat uitspreken raakte mij enorm en veranderde ook direct iets in de cliënt. Voor mij zit hierin zo de kern van reiki, het vertrouwen dat reiki altijd doet wat nodig is voor de persoon op dat moment. Dat ik er als behandelaar mag zijn voor de cliënt en reiki mag geven zonder beloftes te maken of verwachtingen te hebben en/of te scheppen over het resultaat. Die nederigheid en het vertrouwen zijn zo waardevol.

Dit raakt direct aan mijn zorg wanneer we reiki brengen in het huidige systeem van gezondheidszorg. Er wordt zoveel belang gehecht aan resultaat, aan het kunnen bewijzen van de werking van iets. Een zorgprofessional die daarmee ook een stuk verantwoordelijkheid overneemt van de cliënt. Kunnen wij als reikibehandelaar in dit systeem werken en werkelijk trouw blijven aan onze eigen waarden?

Oefening 2 (observator)

Het proces van de vraagsteller voor de opstelling begon was al interessant.

In eerste instantie was de vraag: "Willen we wel erkenning voor Reiki in Healthcare?"

Toen doorgevraagd werd op erkenning ging het om:

- Niet steeds hoeven uit te leggen
- Niet hoeven verdedigen
- Openheid om te ontvangen
- Dat de beschikbaarheid van reiki iets vanzelfsprekends mag hebben

En wie zou dat dan moeten erkennen? "De gezondheidszorg."

Hoe ziet erkenning er dan uit?

- Dat een cliënt erover kan praten
- Er naar kan vragen
- Dat het erbij hoort

Waar ben je bang voor?

"Dat het ergens ingestopt wordt. Dat het brede, het grote wordt versmald naar patiëntenzorg waardoor het grootse weg kan vallen."

Is Reiki voor jou Healthcare? "Is wel een onderdeel daarvan maar het is zoveel meer"

De angst werd er als beperking uitgehaald en opgesteld. De vraagsteller gaf na afloop aan dat ze eigenlijk geen angst voelde. De beperking wou alleen maar gezien worden.

Mij raakte deze opstelling omdat deze vraag en dus de angst in mijzelf leeft. Door het proces van social witnessing valt de angst weg maar wordt zichtbaar waar we aandacht aan mogen geven. En dat mogen we met elkaar doen, het is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van reikibeoefenaars.

Het bracht mij ook naar de reden voor deze workshop; het zichtbaar maken van wat er leeft en samen kijken hoe verder. Gezamenlijk voorbij angst gaan en met vertrouwen toegroeien naar het potentieel wat reiki heeft.

Oefening 3: Mini-opstelling

Als observator heb ik bij verschillende opstellingen mee mogen kijken. Wat opviel was de intensiteit en hoe een simpele opstelling mensen soms zo diep raakte. Het heeft deelnemers hele mooie inzichten gegeven. Ook het belang van het onderzoeken van de persoonlijke relatie die je als reikibeoefenaar hebt met het systeem van gezondheidszorg was essentieel in de opbouw van de dag en het kunnen dragen en begrijpen van de veldverkenningen.

Oefening 4 Veldverkenning: Wat is de plek van Reiki in de gezondheidszorg?

Een aantal waarnemingen die ik genoteerd heb:

- Direct aan het begin van de opstelling kijkt het systeem van gezondheidszorg naar iets buiten wat doodeng is. Het systeem kan niet kijken naar de Reikibehandelaar.
- Gezondheidszorg wordt in het veld gebracht en het systeem van gezondheidszorg barst in lachen uit. Gezondheidszorg voelt mededogen maar vraagt zich ook af “hoe lang nog?”
- Het systeem van gezondheidszorg voelt zich misselijk worden, het zweet breekt uit. Heeft het gevoel geen kant op te kunnen.
- De Reiki energie wordt ingebracht en dit blijkt een verbindende en ondersteunende werking te hebben voor de elementen die opgesteld staan.
- Het systeem kan weer gaan staan en spreekt uit “ik heb een patiënt nodig, daarvoor ben ik hier.”
- De patiënt wordt in de opstelling gebracht en er is direct wederzijdse ergernis voelbaar. De patiënt is onrustig en zegt tegen het systeem “ik heb zoveel vragen voor jou.” Het systeem zegt tegen de patiënt “ik denk niet dat je door hebt wat je doet.”
- Het systeem gaat achter de Reiki energie staan en huilt. De Reiki energie troost het systeem. De Reikibehandelaar troost de patiënt.
- Het systeem spreekt met boosheid en wanhoop: “Hoe kan ik er in Godsnaam voor iedereen zijn? Die trekt aan me, die trekt aan me.” Het systeem heeft steun nodig maar ook ruimte van de Reiki energie.
- Op het moment dat Reiki energie zich verplaatst reageert de patiënt enthousiast naar het systeem: “ze ziet me weer, misschien mag ik weer vragen stellen.”
- De zorgprofessional wordt ingebracht en lijkt een bruggenbouwer. Zij geeft zowel het systeem als de patiënt een hand.
- Gezondheidszorg is diep geraakt en wil een diepe buiging maken voor de zorgprofessional
- Het systeem huilt en buigt voorover
- De Reiki energie blijft het systeem steunen en zegt “ik kan niet anders dan ernaast blijven, het systeem heeft het zo zwaar.” Het systeem zegt dat het niet genoeg is, dat ze echt niet weet of Reiki genoeg is.
- Systeem zegt dat het hier erg stinkt, naar verbrand afval ofzo

- Patiënt reageert verontwaardigd; wij stinken toch niet?
- Het systeem draait zich naar de zorgprofessional en zegt; “Ik wist niet dat het zo erg was.”
- Alles in het veld beweegt naar het systeem en wil helpen. Maar er is onmacht.
- Gezondheidszorg spreekt uit dat we allemaal het systeem aan het ondersteunen zijn.
- Ondertussen in het Volk als element ingebracht. Dat blijft op een afstand staan.
- De patiënt voelt zich in de kou staan.
- Opsteller doet een interventie en laat de patiënt naar het element verantwoordelijkheid kijken. Patiënt kon hier niets mee.
- Het systeem wordt boos op de patiënt en zegt: “Je kijkt naar mij maar je ziet mij niet en je maakt mij heel boos. Ik snap echt niet dat jij niet ziet dat je gezien wordt.”
- Patiënt reageert met “Ik voel me niet gezien”
- De discussie gaat even door met boosheid aan beide kanten.
- Wanneer opsteller vraagt aan het Volk hoe het daar is zegt het: “Ik zie maar één ding en dat is gezondheidszorg. Het zou vermakelijk zijn als het niet zo verdrietig was.”
- De Reiki energie en de gezondheidszorg wijzen de patiënt erop dat zij niet naar verantwoordelijkheid kijkt.
- Het volk zegt: “jullie zijn allemaal enorm met jezelf bezig. Het gaat om mij en de gezondheidszorg.”
- Het systeem probeert naar het volk te komen en zegt: “ik weet het.”
- Gezondheidszorg zegt tegen het volk: “Jij kunt volledig verantwoordelijkheid nemen voor je gezondheid”
- Het volk tegen gezondheidszorg: “Ik heb de ruimte nodig om dat vanuit ons op te bouwen.” En tegen de rest van het veld: “Iedereen mag een stapje terug doen en dan vind ik mijn weg wel. Dat kan ik echt wel”
- De Reikibehandelaar spreekt uit: “Ik ben er als er iemand is die voor mij kiest.”
- Het systeem voelt zich nu beter, een bruisend gevoel.
- De zorgprofessional voelt zich overbodig: “Ik kan niet het hele volk bijstaan.”
- Gezondheidszorg zegt tegen het volk: “Dankjewel dat je mij echt hebt gezien.”
- De patiënt voelt zich op een eilandje. Voelt zich door het systeem in de kou gezet. Heeft hulp nodig om een goede weg te vinden in de gezondheidszorg. Benoemt dat het volk erg ver weg is.
- Het volk zegt tegen de patiënt: “Ga beter worden en stop met zielig doen.”
- De patiënt reageert boos en zegt: “Het systeem heeft ons ziek gemaakt.”
- De patiënt heeft wel vertrouwen in het volk.

Waar het mij geraakt heeft?

Wat in het seminar Re-thinking Healthcare al zichtbaar werd, kwam ook hier zo duidelijk naar voren; het systeem is ziek en niet langer houdbaar, het wankelt aan alle kanten. De betrokkenheid van mensen en de verschillende belangen werden zichtbaar. Een patiënt die geen verantwoordelijkheid neemt. En toch zijn we met zijn allen druk in de weer om het systeem te ondersteunen want wat wanneer we dat niet meer doen? Waar zijn we bang voor?

Vragen en wat ik verder zou willen onderzoeken?

- Kan Reiki ondersteunen in de transformatie van het systeem en op welke manier?
- Als Reikibehandelaar zijn we al deels werkzaam in het systeem van gezondheidszorg: welke patronen hebben we daaruit overgenomen? Wat zijn onze blinde vlekken? En waarom willen velen zo graag deel uitmaken van dit systeem ondanks dat duidelijk wordt dat het niet houdbaar is?
- Wat heeft het volk nodig om eigen verantwoordelijkheid voor gezondheid en ziekte te kunnen nemen?

Oefening 5 Veldverkenning: Wat is het potentieel van Reiki in de gezondheidszorg?

Deze opstelling verliep heel anders dan we hadden voorbereid. Elementen die we bedacht hadden die we op zouden stellen werden niet opgesteld en andere elementen dienden zich aan. Verwarrend en er gebeurde zoveel dat de opstelling voor mij moeilijk te volgen was en het maken van aantekeningen haast onmogelijk.

Een aantal dingen die opvielen in deze opstelling:

- Het systeem voelt zich belangrijk en heeft ziekte nodig. Als ziekte er niet is dan weet het systeem niet wat te doen.
- De reikibehandelaar richt zich in eerste instantie op ziekte en zegt "je mag er zijn." De reikibehandelaar richt zich vervolgens op gezondheid zonder daarbij ziekte uit het oog te verliezen.
- De geschiedenis van ziekte en de geschiedenis van gezondheidszorg moesten gezien en erkend worden in deze opstelling.
- Ziekte en gezondheid kwamen niet bij elkaar.
- Het potentieel van reiki wordt wel ingebracht maar er wordt met verwarring naar gekeken. Het krijgt nog weinig aandacht in de opstelling en kan weinig doen.
- Potentieel wordt heel blij wanneer de essentie van Reiki ingebracht wordt. De essentie gaat naast gezondheid staan.
- De essentie van Reiki voelt zich heel groot, ziet een heleboel mensen, voelt veel liefde en spreekt uit: "die zou ik ook kunnen geven."
- Duidelijk wordt dat er nog heling in dit systeem nodig is.

Waar het mij raakte?

Ik had erg uitgekeken naar de opstelling zoals we die voorbereid hadden en had dan ook moeite om het stapje terug te doen naar wat blijkbaar eerst nodig was. Het werd wel duidelijk in de opstelling.

Mijn nieuwsgierigheid blijft naar wat het potentieel van reiki kan doen in de gezondheidszorg. Kan het ook al een rol spelen in de heling en erkenning die nodig is?

Vragen en wat ik verder zou willen onderzoeken

- Wat is er nog nodig qua heling en erkenning in het systeem om ruimte te maken voor transformatie?
- Kan reiki een rol spelen in het bij elkaar brengen van ziekte en gezondheid maar ook in het bij elkaar brengen van de niet opgestelde elementen leven en dood en omgaan met lijden?
- Hoe kunnen we het potentieel van Reiki inzetten? En wat is eigenlijk het potentieel van Reiki?

Programma 15 november 2018 Re-thinking Healthcare De plek van Reiki in de gezondheidszorg

Vragen opening

1. Wat is je verbinding met reiki in de gezondheidszorg?
2. Wat zie je als potentieel van reiki in de gezondheidszorg?

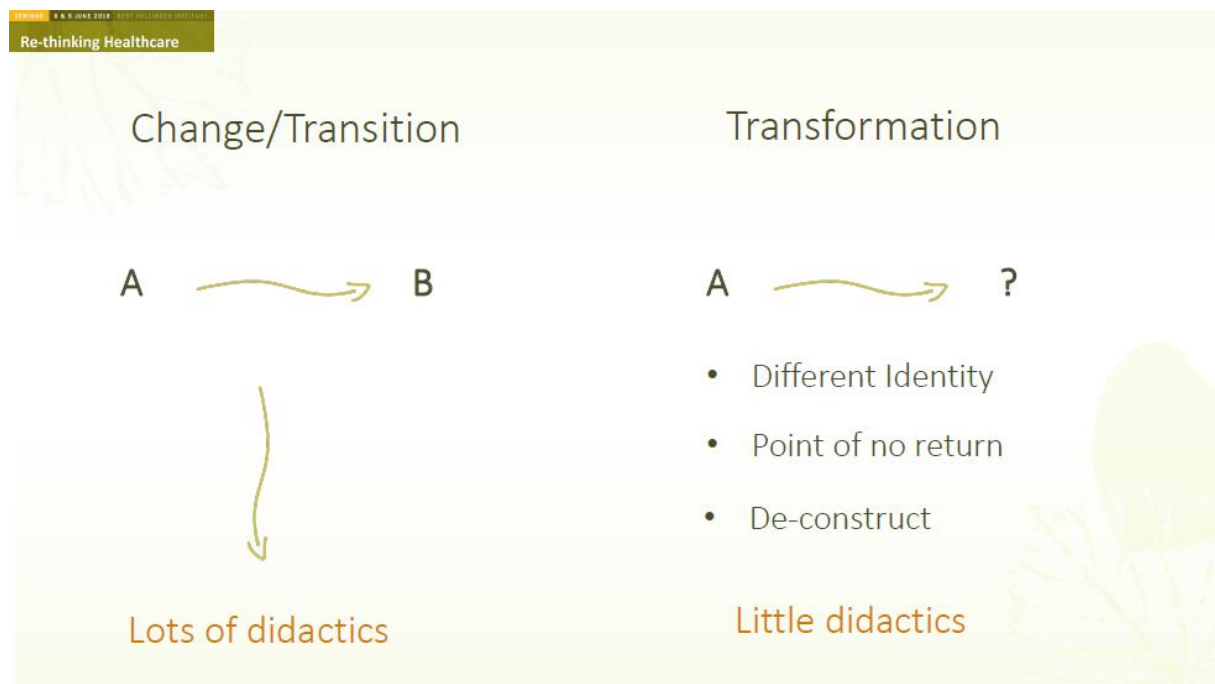
Reflectie: Wat werd er in je aangeraakt met deze vragen? Wat gebeurde er met je in het praten over het potentieel?

Introductie van de dag

Een korte samenvatting van wat zichtbaar werd tijdens het seminar Re-Thinking Healthcare in juni:

- Het systeem van gezondheidszorg is een systeem wat zichzelf uitput in tijd, mensen en middelen
- Het systeem van gezondheidszorg wordt gedreven door geld en het consumeren speelt een grote rol
- Op allerlei lagen en manieren is verantwoordelijkheid uitbesteed. Op individueel vlak hebben patiënten/cliënten vaak de verantwoordelijkheid voor hun eigen gezondheid uitbesteed aan dokters, zorgverzekeraar, farmaceutische industrie etc. Maar ook zorgverzekeraars, overheid, patiënten/cliënten als groep hebben verantwoordelijkheden uitbesteed.
- Er is een grote groep die in de gezondheidszorg buiten de boot valt; de lager opgeleiden en specifiek de kinderen van lager opgeleiden
- De patiënt/cliënt voelt zich niet gezien in het systeem
- Leven en dood komen in de opstellingen niet bij elkaar en lijden lijkt een element dat buiten gesloten is

In meerdere opstellingen werd duidelijk dat er geen verandering nodig is maar een transformatie.

Wat ook zeer voelbaar was op het seminar was de energie van 250 mensen die op hele diverse manieren betrokken waren bij de gezondheidszorg en de enorme bereidheid om met elkaar te werken. De betrokkenheid van mensen in de zorg is groot. Het systeem raakt mensen in hun kern; leven, dood en ziekten komt iedereen in zijn/haar leven op verschillende manieren tegen en gezondheidszorg is dan ook een systeem waar mensen voor blijven gaan en niet zomaar uitstappen.

Waarnaar we gekeken hebben op 15 november:

Reiki kan een transformatieve impuls zijn in de gezondheidszorg. Daarvoor is het nodig om te accepteren dat we deel zijn van het systeem en daarmee deel van het probleem. Kijken naar onze eigen blinde vlekken en kijken naar patronen in dit systeem die we mogelijk hebben overgenomen wanneer we in dit veld aan het werk zijn is belangrijk (blinde vlekken zichtbaar maken). En onderzoeken wat het volledig potentieel is van reiki in de gezondheidszorg. Ook daar zijn we ons mogelijk niet geheel van bewust. In de essentie van reiki ligt het potentieel besloten maar potentieel kan alleen tot uitdrukking komen wanneer we kiezen wat we willen dienen en daar aan bijdragen.

Oefening 1: Cliënt – Reikibehandelaar

- In tweetallen tegenover elkaar
- De één is cliënt, de ander reikibehandelaar
- Verbinden in de energie
- Cliënt verbindt zich innerlijk met de vraag; wat kun jij betekenen voor mijn symptoom?
- Cliënt spreekt de vraag hardop uit

- Reikibehandelaar verbindt zich innerlijk met de zin; Dit is wat ik kan betekenen voor jou symptoom
- Reikibehandelaar spreekt deze zin hardop uit
- Reikibehandelaar geeft eventueel woorden aan dat wat hij/zij kan betekenen

Oefening 2: Opstelling Social witnessing

Achtergrond informatie Social witnessing:

Vanuit het seminar Re-thinking healthcare 2018:

Het diepste luisteren is aanwezigheid in het bewustzijn zelf. Het is ruimte, een open hart, compassie en een diep ontvangen van iemand. Grote vraagstukken die we ontmoeten kunnen we niet meer op individueel niveau of in kleine gemeenschappen oplossen. Ze hebben gewaar zijn op wereldniveau nodig. We worden gevraagd om samen te staan en meer gewaar te worden van onze verbondenheid tot alles en iedereen op een diep level. Opstellingenwerk doet dit. Zij laat de diepe connecties zien.

Van website <http://www.ifgic.org/global-social-witnessing/>

Global Social Witnessing (GSW) is at its core the emergent human capacity to mindfully attend to global events with an embodied awareness, thereby creating an inner world space mirroring these events.

GSW can be practiced individually or by a collective entity. The potential collective practices are two-fold: Firstly, initiated through a shared intention of a collective entity, a particular global event is mirrored simultaneously within each individual member. Secondly, the collective entity's social field may mirror the complex systemic dynamics of global events and their potential unfolding (Hübl, 2017). To this end, the elements of a global event get represented by group members. Examples for the second type of practice are Social Presencing Theater (Hayashi, 2015), Process Work (Mindell, 2010) and Systemic Constellation Work.

De oefening

De vraaginbrenger wordt door de groep uitgevraagd. Daarbij wordt het element/symptoom helder en de groep wordt 'part of the problem'. De vraaginbrenger stelt zichzelf op met tegenover hem/haar een representant voor zijn/haar symptoom. Dan kunnen tussen deze twee de dynamieken helder worden en een mogelijke shift/transformatie plaatsvinden. De groep fungeert als social witness, sociale getuige en resoneert met een open hart en zonder woorden mee in dit veld waar inzicht en zo mogelijk een shift kan optreden.

Vraag ingebracht door deelnemer: Willen we wel erkenning voor Reiki in Healthcare?

- Na uitvragen wordt de vraag in de ik-vorm geformuleerd: Wil ik eigenlijk wel erkenning voor Reiki in Healthcare?
- Het element/symptoom beperking wordt eruit gehaald als kern van de weerstand en wordt opgesteld
- Opstelling: de vraaginbrenger en het element beperking

Zelfreflectie:

- Waar werd je als groeplid in geraakt?
- Wat gebeurde er met jou, door op de wijze van social witnessing getuige te zijn?

Oefening 3: Mini opstelling

Groepjes van 4 personen

Elementen:

- Ik als reikibeoefenaar
- Het huidige systeem van gezondheidszorg

Hoe verhouden we ons tot elkaar? Wat is de betekenis voor mij?

- Wat heb ik/hebben wij mogelijk los te laten?
- Wat heb ik/hebben wij mogelijk weg gegeven en is nodig om terug te nemen?

Volg de bewegingen, impulsen die willen ontstaan

Deel inzichten; waar ben je je bewust van geworden?

Oefening 4: Veldverkenning; wat is de plek van Reiki in de Gezondheidszorg?

Basis elementen:

- Reikibehandelaar (iemand die reikibehandelingen geeft aan cliënten)
- Systeem van gezondheidszorg
- Gezondheidszorg
- Reiki de energie
- Patiënt/Cliënt
- Zorgprofessional (iedereen die als professional in de zorg werkt)

Toegevoegd tijdens de opstelling:

- Verantwoordelijkheid
- Het volk

Oefening 5: Veldverkenning; Wat is het potentieel van Reiki in de gezondheidszorg?

Opstelling zoals vooraf bedacht:

Stap 1:

1. Systeem van gezondheidszorg
2. Gezondheidszorg
3. Reikibeoefenaar
4. Leven
5. Lijden
6. Dood

Stap 2:

7. Het potentieel van Reiki

Stap 3:

8. Helende beoefening
9. Persoonlijke ontwikkeling
10. Spirituele discipline
11. Mystieke orde

Opstelling zoals we die uitgevoerd hebben:

Start elementen:

- Systeem van Gezondheidszorg
- Gezondheidszorg

Ingebracht in de loop van de opstelling:

- Ziekte
- Gezondheid
- Reikibeoefenaar
- Het potentieel van Reiki
- De geschiedenis van ziekte
- De geschiedenis van gezondheidszorg
- Essentie van Reiki

Gedicht ter afsluiting van de dag

Leven met een vraag

*Heb geduld met alles wat in het hart nog niet helder is
En probeer de vragen zelf lief te hebben
Als gesloten kamers,
Als boeken die in een zeer vreemde taal
Geschreven zijn*

*Zoek niet naar de antwoorden
Die je niet gegeven kunnen worden
Omdat je ze niet leven kunt
En daar gaat het om: alles te leven*

*Als je met de vragen leeft
Dan leef je misschien geleidelijk aan
Ongemerkt ooit op een dag in het antwoord.*

Rainer Maria Rilke